

Rasm. Holbeck & Søn, Odense.	P. M. Waidtlow, Odense.	M. Kleisdorff, Randers.	Valentin Jensen, Kallundborg.
W. Bache, Vordingborg.	M. Hansen, Nykjøbing, Sjælland.	J. S. Gram, Nykjøbing, Falster.	A. S. Madsen, Faaborg.
Fred. B. Sabra, Nestved.	Trap & Bach, Bøstervig.	B. Kjær, Solbek.	P. Wiggers, Evensborg
Gans N. Lange, Frederiksbund.		J. C. Seidelin, Marhus.	

Nr. 34.

I Forslaget til „Lov om Told- og Skibsafgifter“ er Tolden for endel Glasvarer (hvoraf særlig fremhæves Medicinflaster og Medicinglas), som hidtil have været henførte under Position 83 „Glasvarer alle andre“ og fortolkede med 7 Stk. pr. Pfd., henførte til en anden Position, som efter den nu gjældende Toldlov (Nr. 79) benævnes — „ordinære brune & grønne hule Glasvarer, saasom Bouteiller, Mælkekar og Retorter“, — men som i Lovudkastet (Nr. 43) er forandret til: „almindelige Flasker og Medicinflaster, Eyletglas, Medicinglas og lignende Glas, Balloner, Mælkekar o. s. v.“ hvorhos Tolden for disse Varer er foreslaaet nedsat til 2 Ore pr. Pfd.

Af de Glasvarer, som hidtil have været fortolkede med 7 Stk. pr. Pfd., og for hvilke Tolden nu foreslaaes nedsat til 2 Ore, ere Medicinglas og Medicinflaster de vigtigste, ligesom de ogsaa særlig fremhæves i Forslaget. Af de forskellige Størrelser, der forbruges af disse Glas og Flasker, er den langt overveieende Del smaa Flasker af Indhold 15—30 — og 50 Gram, som veie 4—5 — og 6½ Pfd. pr. % Stk., og som sælges til en Pris af 3—3¼ — og 3½ Kr. pr. % Stk.

Det er aabenbart, at ved Glasvarer af saa ringe Vægt, spiller Materiale og Brændsel kun en ubetydelig Rolle; hvad der bestemmer Prisen for dem, er Arbejdslønnen. Men netop i denne Henseende er den indenlandske Fabrikation stillet særlig uheldig ligeoverfor Udlandet, navnlig Lybfland, dels fordi Arbejdslønnen her i Landet i det Hele taget er højere, dels fordi der ikke ved nogen anden Del af Glasfabrikationen anvendes saa mange Hjælpere og da navnlig Børn, som ved denne, men ved Loven om Børns og unge Menneskers Anvendelse til Fabrikarbejde, — en Lov, som i det Hele taget neppe har rammet nogen Fabrikation her i Landet haardere end Hvidtglasfabrikationen, — er man bleven tvungen til, dels at anvende unge Mennesker, hvor der tidligere anvendtes Børn, dels at fordele det samme Hjelpearbejde paa et større Antal Børn, fordi at hvert enkelt Barn kun maa anvendes i kortere Tid; — i begge Tilfælde er Resultatet imidlertid en højere Arbejdsløn, og Forholdet er nu saaledes, at der hos os betales for Hjelpearbejdet 2—3 Gange saa Meget, som i de tilgrændsende Lande, og navnlig end i Lybfland, hvor denne Fabrikation væsentlig har hjemme, og hvor den, som f. Ex. i Thüringen, drives som en Slags Familieindustri, idet Arbejderen (i Lybfland maa Glaemageren altid selv sørge for og selv betale sine Hjælpere, en Methode, som aldeles ikke kan anvendes hos os) benytter til Hjelpearbejdet sine Børn uden Hensyn til deres Alder, medens der tillige til Materiale benyttes Glasstaar og andet Affald, og Produktionen i Almindelighed er indrettet saaledes, at der af samme Potte (Smeltebigel) kan samtidig smeltes og udarbejdes gennem hele Døgnet, — Forhold hvoraf intet kan overføres til os, paa Grund af ovennævnte Lov, saa at her i Landet, Fabrikationen af Medicinglas og Medicinflaster maa drives ganske paa samme Maade og under samme Forhold, som den almindelige Hvidtglasfabrikation. Det er indlysende, at ved Varer af saa ringe Vægt, hvor altsaa Transportomkostningerne, selv for længere Afstand, vilde være uden synderlig Betydning, og hvor Tolden, — hvis Forslaget vedtages —, for de ovennævnte Sorter, som udgjør den langt overveieende Del af Produktionen, vil blive 8, 10 og 13 Ore pr. % Glas eller 3 à 4 % af Værdien, vil der ikke behøves Overproduktion med Salg til Nødpriiser, eller andre særlige Forhold af forbigaende Natur, for at disse Varer kunde leveres fra Udlandet 10—12 % billigere, end den indenlandske Fabrikation kan levere dem.